

સમુદાયમાં (સર્વ) ફરમાવ્યુ છે,
 ન વિષે કાલાઈ થયે છે તેને લીધેમાં સમજ આપે છે."

15-9-24

પુત્રશિક્ષન.

12410315

મુખ્ય ઉચ્ચ ગુજરાતી લીધેમાં લખાવતાં
 મોલાના મોલવી મહુમ ગુલામ મોહમ્મદ
 ગીન હ.૦૦૦૦ સાહેક

છપાની પ્રસિદ્ધ કર્તો,

અબ્દુર રહીમ. મેનેજર. કુતુબખાના સાહેબીયક
 ચાંદ રાજે જલ્લ ગુલ

453

મામ પીનહ.
 ૧૫ ૧૨૮૨ દિવસ

૧૨ વાર્ષિક
 પ્રા ૧૦૦૦

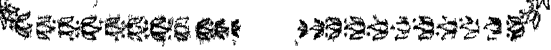
મનં હમ પ્રસિદ્ધ કરાવ્યુ પાના સ્વાતીન ગણ્યા છે

સુરત બગતપુરી બા હાળ, માગ્યાળી રોજ બનાવીલ તાગની બાગુમા
 આવેશ આ એનાવિલ બંધુ આ પ્રેસમાં ગાવિદલ
 હકાબાઇ નાયકે હાવ્યા.

કેટલાક સાહેબો તરફથી લેટ.

૧૨૫૪૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૧૬૪૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૪૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ હુતશિલ્પ

વિષય પૃ : ૪૩૫૬.

અસ્થિમલા હિરહમા નિર રહીમ

જો શુક્ર ઉસ રખુલ આલમીનકા ઇસ કલમે ચોખીસે અલ્લ
હક લીખનેમે લોહો કલમ આજઝ હય એર તોહકા દરકા ઉસ
મીયાન એર રહમતે મોજુદાત પર કયુકર બેજ શકું જસપર
દલાએચુલ ખેરાત કાસીર (લાયાર) હય.

અએ પરવરદેગાર તું આપ ઉનપર એર ઉનકી આલો અસહાય પર
રે ઉનકે નાએમોં પર લાખ લાખ દરદ એર સલામ બેજ. એરે મુઝકા
ઉનકે પસ રવોમેં દુનિયાસે ઉહા આમીન સુમ્મા આમીન.

બાદ ઉસકે સુન્ના ચાહીએ કે ચર્ચા વચ્ચઝ એર નસીહતકા જહાંમે
ફેલ ગયા હય એર અકસર લોગ વચ્ચઝ એર નસીહત સુનસુનકર મઝામીને
હક્કાકે સમઝને લગે એર ગુમરાહીયાં છોડદી.

લેડીન જનકા વચ્ચઝકી મજલીસમેં હાઝીર હોનેકી કુરસત દુનિયા
નહીં ફેતી ઉનકે વાસ્તે યાને બેલોગ હનુઝ શિર્કમેં ગીરફતાર હંચ ખોસુસન
તાઝીયા પરમ્તી જેતે ખુલી ખુતપરમ્તી હય એર અચ્છે અચ્છે લોગ પડે
લીખેં ઉસમે પડે હય એર દર કીસીકે સમઝાએપર કાન નહીં ધરતે
વચ્ચેસં લોગ હમેશા નહ તરહકે વચ્ચઝકે મોહતાજ હય અગર કુરઆન
એર હદીસ અકલ એર નકલમેં ઉસકી ખુરાજ લીખદી જનએ તો અલ્લાહસે
ઉમ્મીદ હય કે લોગોકા બહોત ફાયદા લેગા.

ઇસલીએ કેદતા હુ કે અવ્વલ તાઝીયા પુજનેવાલોસે ઇતના પુછના
ચાહીએ કે હઝરત ઇમામ હુમેન (રદી) ઇસવકત બતાઓંકે કહા હય ?
અગરયે જાહેરમે ઝખાતમે તુમ કહોંગે કે જન્નત મેં હય લેડીન તુમ્હારે
કામ એર સુચુકસે જો ઉનકે નામમેં અમલમે લાતે હો બરખેલાફ પાયા
જતા હય.

એર હમનો જાનતે હય કે ખેશક ઇમામ જન્નતમેં હય કયું કે
હદીસે શરીફમેં આયા હય કે મુકરર જન્નત તલવારોં કે સાએ કે નીચે હય
યાને જો શખસ શહીદ હોતા હય વાહ ફેરત જન્નતમેં જ પહોંચતા હય.

મસરફ (રદી) ને કહા હમનો અબ્દુલ્લાહ બીન મસઉદ (રદી) સે ઇસ
આયત કે અચ્ચે પુછે જાન ઉનકો જે મારે ગયે અલ્લાહકી રાહમેં
સુરહે બલકે જીતે-હંચ અપને રખકે પાસ રોઝી પાતે હય (દેખો ષયા
પારા ૮ વાં રકુઅ.)

પોહ બોલે હમનેલી ખુદા ઉસકો રસુલે ખુદા (સલ)

અરવાહ ઉનકી સખઝ જનવરોંકે પેટમે હંય ઉનકે રેહ
હંય લટકી અશમેં મેવા ખાતે હંય જન્નતમે સે જહાં એ
આતે હંય ઉસી કંદીલમેં શીર ઝંકતા હંય ઉનકી તરફ રખ ઉન
હંય કયા ચાહતે હો કુચ્છ ? કેહતે હંય કયા ચાહોંગે હમ ! ઓર
ખાતે હંય જન્નત મેં જહાં ચાહતે હંય સો કરતા હંય ઉનકે સો
તરફ તીન દક્કા. સો જખ દેખેતે હંય નહીં છોડે જર્વાંગે વય પુછોસે,
કરતે હંય અએ રખ હમારે ચાહતે હંય હમ કે ડાલદે હમારી અરવા
જસમેં હમારે કે કતલ હોવે તેરી રાહમેં દુસરી દક્કા સોજખ જનતા હંય
અલ્લાહ કે નહીં હંય ઉનકો કુચ્છ લાજત છોડ દીયે જાતે હંય.

ધરિસે હમકો યકીન હંય કે હમારે ઈમામકાલી પેદી લાલ દુવા હંય વે
બેહીસ્ત કી નેમનોંમે એશ કરતે હંય ઓર દુસરી હદીસમેં આયા હંય કે
ફરમાયા પેગમ્બરે ખુદા (સલ) ને.

શહીદ કો અલ્લાહ તઆલા કે હુઝુરસે છે. ખુખીયાં એનાયત હોતી
હંય બક્ષા જાતા હંય પેદલે વારમેં ઓર દીખલાયા જનતા હંય ઉસકા હીકાના
જન્નતમેં ઓર બચતા હંય કબરકી માર સે (અઝાબસે) ઓર મદખૂઝ રેહતા
હંય બળી અમરાટસે યાને કયામતકે હોલસે ઓર રખી જાતી હંય ઉમકે
સરપર ટોપી (તાગર) ઇજતવાલી-એક ચાક્રત જસકા બેદતર હંય દુનિયા વ
મારીલાસે ઓર જોડ લગાયા જાતા હંય સત્તર હુરેઇનસે ઓર શકાઅત
કરેગા સત્તર અપને કરાબતકે લોગોંકી.

ક્રહો પેહ રત્યા પાનેમે ઈમામકે તુમકો કુચ્છ શક હંય ઓર યકીદ
મરદુદ એડીયાં રગઝકર દસત વર્કેમેં સઝકર મરા.

હમારે ઈમામને જાં કન્હતી કા બી દુઃખ ન ઉઠાયા કયું કે હદીસ મેં
આયા હંય કે ફરમાયા રસુલે ખુદા (સલ) ને શહીદ નહીં દરદ પાતા મારે
જાનેકા મગર જેસા પાવે કોઇ તુમ્હેસે દરદ ચુટી કે કાટનેકા ઓર દુસરી
હદીસ મેં યું આયા હંય કે પેગમ્બરે ખુદા (સલ)ને ફરમાયા અપને ચારોંકા
કે જખ પોંહયે તુમારે બાઇ શાહદતકો ઓહદકો લઝાઇકે દીન કીયા અલ્લાહ
તઆલાને રહકો ઉનકી સખઝ જનવરોંકે પેટમે જાતે હંય નેહરોં પર જન્નતકી
ખાતે હંય ઉસકે મેવે ઓર આતે હંય કંનદીલોમેં સોનેકી જો લટકતી હંય
અરશ કે સાએમેં.

સો જખ પાતે હંય અચ્છે ખાને પીને ઓર સોનેકી જગે-કેહતે હંય
કોન પોંહયાવે હમારી ખબર હમારે બાઇયોં કા કે હમ લોગ જાને હંય

करे वे भेदशत की शीर न सुस्त हो जेहामे सो कर-
आधाने में पौहआताहुं तुम्हारी भण्यर शीर उतारी अस्वाह
आयत ॐ के न जन जनसो गोकु के भारेगये अस्वाहकी राहमे
जते हय अपने रथके पास रोजी पाते हय सुधरी ॐ ओर जे
ज जे आन भ्रमाम के साथ अभलमे लाते हय वोह येह हय
सुसीयतमे उनको पोकाने ओर भेटाभेटी मांगते हय भसि आमतकी
जसे के अस्वाह ने शहीदों को जीनदा करमाया हमार पुकारने को सुनते हय.

जिनका हाल वेसाही हय के लातकरयुस-सलान को तो दैभते हय व
अनुनम सुकारा उनकी नजरसे सूजता नहीं आगे उसके अक्काहने करमाया
हय के शहीद जते हय उसकी येह भायनी नहीं जेसे तुम जते हो वेसे
वोह भी जते हय पलके उनकी जीनदगी को तुम नहीं समज सकते के
केमी जीनदगी हय ओर अगर येही मुराद होती तोशहीदका तरका (विरसा)
शरयमे पटना उमकी जेठमे कीसीको नीकाह दुस्त नहोता हरयंद हकीकते
हाल अस्वाह ही पुण्य जतना हय लेकीन थोडासा जे अक्काहने हमको समज
दिया हय उमको पयान करने हय के अकशपस मुराद पडा हय ओर दुसरा जीनद
पडा हय. तोहनेां सुरत वरीकलमे परायर हय पर करक हो आतका हय अक
तो जीनदको-आराम-राहत-उमाका (ओरतसे सोदयतका) भजा-पाना पीना
अच्छे लगेमे भेडना-अवसाद होनी-हासेव हय दुसरे-नमाज-रोजा-हज
वज्रात जे भेरात नीलावते करआन-जरी हय ओर जे मुरह हय उससे
येह हो काम मुक्तते (मोक्क) हो गये लेकीन शहीदसे नहीं. भसि वास्ते
शहीद को मुरदा कहना मना हुवा कीयुं के उमको जंतत में अच्छा भेहेल
अच्छी ओरते अच्छे अच्छे भेये अच्छा पाना हजारां हीरसा हुनियासे
भेदतर भीक्षता हय दुसरे नमाज रोजा हज जकात जे भेरात का सवाय
शहीदका पंध नहीं होता कीयुं के आगे अकेला वोह नमाज पउता था अय
उसके सययसे हजरां नमाज हुवे, आगे अकेला वोह रोजा रपताथा अय
लाभों रोजदार हो गये उसका सवाय पंद नहीं पलके जयुं जयुं दीन
तरककी करता जता हय उसके सवायको तरककी हय जेसे लउका दीनां दीन
पउता हय ओर भसि हीसयासे शहीद पर क्या मोक्क हय अगर अवदीया
अक्काह जे दीन जरी कर गये जिनकोभी जीनद कहे तो दुस्त हय आत्मज
केहते हय के हम उनसे भेटे भेटी नहीं मांगते अगर उनसे केहते हय के
आप अस्वाह के मोकरय हय अक्काह के दुष्टुर में होया कीजये के
अस्वाह मेरी मुराद पुरी करे भसिमें क्या कयाहत हय

‘ उनसे कहो के इस देहनेमें कुछ कपाहत नहीं है
भास आवें तो कहो तब कहते हय के हम पीरांकी भऊ,
पुकार करे कहीगे.

उनसे कहो के कोछ दरवाजे पर उनके अपनी मतदय
लगता जय तक उसको अपनी नजर के सामने पुझानसे और
कुय उसकी पुछुरगी नहीं जाती पर ये पुलाये दरवाजे से आत
नीशान हय जुनुन डा या तुम पुहा कासा मुन्नेमें उनको शरीक करते.

तो तुम में और जे पीरांमे भेरा भेरी भांगने हय उनमें छत
इरक हुवा के वय शिर्क जीतसउर मे जीरकतार हय और तुम शीरक शीस
समाखत में—गरक शिर्क शीस सीक्षातमें तुम होना पडे हो. पर तुम स-
भउते हो के हम अपने जेहेन की तेजीन नीजल गये क्युं के शिर्क शीस
सीक्षात उसीको कहते हय के जेसी गीकत अस्लाहमे हय इमाल के साथ
उसके परापर वोह सीक्षात हुसरेमे डेराना (मसजन) अस्लाह नमी (मुन्ने
वाला) हय दर बन्द धनसान भी ते जेहीन अस्लाह दर और नजरीक
सय जगेहसे परापर सुनता हय और अस्लाहने पेद नदी नद दीयाके
नयी वली भी दुर और नजरीकसे परापर मुन्ने हय अलके न यज
कुरआन में इरमाया हय के पेद मुजलीमें ताकत हय हुनरेमें नहा.

अय कोछ कहे के वोह भी अमाजी सुनता हय उसका हावा जे
हलील हय और पाद मुशरीक हय और अगर पीर और अस्लाह होना
परापर सुनते हय तो अस्लाह और पीरमे इरक क्या हुवा तुम अतावो.
छरी तराह अस्लाह के वास्ते कोछ परदा नहा धनसानके सामने अगर
परदा हो तो कुछ न देख नके परदा न होगा तो जहां तक नीगाहकी
हद पन्ही हय वही तक निगाह होउगी आगे नहीं—अगर धनसानमें कोछ
येह अझीदा रहेके इलाना छुपी, जुली दुर, नजदीक से परापर देखता हय
वोह भी मुशरेक हय छरी तराह अय समजे वोह जन्त उसकी योडाह
सातों आसमान वजमीन के परापर तमाम और तमाम आयाह, कहीं
जंगल और वेरान नहीं अके आलीस्त जमीन उसकी, कीमतमें सारी इमे
जमीनसे जीयादा. अके अदना मकान वहांका तमाम हुन्या के मेहलसे अहतर
ये नेअमते अस्लाहने छन्वाम अपशी अशक वोह अयसे अशमें हसकत
हय और उनका हुशमत जे यजीहवा वोह होअपमें जलना होगा उसके
शेअले आसमानसे आते करते हय रींगारयां उसका जेसे उटोकी कतार
साक अरसकी राहसे आदमीको भीयती हय जेसे अजहदा बुआ, भूछर,

अर, भाष्यीयां, वहांकी न्हेसे हाथी, अठमल न्हेसे गेडे,
 सय हनरेां, अहनमें लीपट रहे हंय और सांय, भीछु
 जहेरदार के अगर हुन्यामें आके हम पुके धास सारी न-
 १ और हरअत भुक्त हो नवे वहांकी भेदीयोकी अनछरकी
 ङी सत्तर सत्तर हग्नर गजकी शीअका इल न्हेसे शेतान का सर
 क कतरअे अरक अभीनपर नीओडे तो तमाम दुम यभार आकरअ,
 सकी ओसं ताअ न लाकर भरअवे वोदभाने का भीवेगा और तांआ
 चला हुवा और लहु पीप, गरम पानी पीनेका.

अला हम तुममें पुछते हंय के अगर तुमको अयर आवे के तु-
 मारे भेटे और इवानेमें न्हे छतनी मुदतसे लजछथी सो तुमारा भेटा छता
 हय और देहलीका आदशाद हुवा और हमका दुशमन हारा और अराअ
 हो गया भाअ अमवाल हमका अय पुटा गया और हाथ पाडं इसके को
 ही होकर केहे शकदमें भुनकी मलजतमें गीरकतार हय रोज सवासेर नमक
 पानेका भीवता हय शीर केसा भुश होने हो अय हो हालतसे आली
 नही या तो तुम यछके भुयें होअत और हमाम के साइ दुशमन
 हो न्हे भुश अयरपर हमामकी और यकीदके दुअ पर रोने हो या तुम
 को हमामके छने और यकीद के होअपी होनेमें शक हय.

हमका तो अगर हमारे भेटे के हाथका मोदगी अत लीअ कर आवे
 के हम देहलीका आदशाद हुवे तो वेमा यकीन नही होगा न्हेसे अपने अ-
 मामके ननतमें नान और अश करनेका यकीन हय-कयुं के अदलाद और
 रसलका अत सयसे मय्या हय.

रथीअके वोद भेटी अराअकी-और हारेसा भीनते गुराकाकीथी आर
 नथी (सल)के पास-सो आली अय नथी अदलाद के केया मुजसे नही के-
 हने हारेस का दाल और वोद मारा गया अदर के दीन लगा इसको अेक
 तीर गेथी सो अगर होवे वोद ननतमें सयर कइं और अगर होवे कुछ
 और काशीश कइं उपर इसके रनेमें सो कइमाया अय हारेसकी भा ननतमें
 कीतने दरे हंय और वोद तेरा अंटा पोंदया शीरहोसे आला को अय
 धस हदीससे भालुम हुवा के हमान वाली आरतो का येद दाल था के अपने
 अछक के भरने से नही शती और छने से नही हस्तीथी अलके ताहकीक
 करती के ननती हुवा या होअपी. अगर भालुम होना ननतो हुवा तो कुरछ
 गम नही. छन आतोको सुन कर केहते हंय के साहय येदतो सय हय के

धम्ममके अल्लाहने जेश दीया और यकीनका मुँद कावाह
 इसमें कान सुसलमान शुभव रभता हय ! बेकीन इस
 साहब के हरीयाके कीनारेसे आसा गला कटा और तमाम
 तक जभमेसे दुकटे हुवा और उनपर और उनके नेत्र अन्ध
 गुजरी बला कीयुं कर उसको याद कर कर गम न करें इसका २
 पथर हो तो नपीसे जे और नहीं तो धम्ममका गम वोह हय के
 पथरके भी हलाके दिनके युं समजया याहीये के हम तुमसे अक
 कहेंते हय कान धरके सुनोके.

अक पुढयाथी उसके भेटे के होश नीकला उसने जय सीदहन की, तमाम
 रात इसे येन लेने न दीया कछ राते गुजरी असीसीमें भारतां के हमसाये
 (पडेसी) से सुना न जाता.

हईकी सुसीयतसे आभो दाना हराम हो गया धतना रोया मुँद नुभं
 (लाल) हो गया होंड भुशक हो गये अक इलछमे पर तकया रभमे पड
 करवटे लताथा.

अकहम येन न आताथा इसकीमा सीरा ने भेडी रातहीन उमात्र लीवाती
 और हई करजंसे भेकरार मुह हाँपे जंटे मारकर रोनीयी.

आना सोना प्वाभो प्वाल हागया आद कछी दीनके अल्लाहने इल
 कीया होडा कुटा लड पीप भुय नीकला भरहम पड़ी होते होने जभम
 यगा हुवा.

उस पुढयाने वोह दीन और तारीफ याद कर रभी जय अरस
 दीनके आद वोह तारीफ आती तो डमी आर पाछ पर इलीया भीका
 तकीया रभ मीराने भेह हाथमे इमात्र लीजे मुँद हाँप भुय रोथी और
 उस होडेका अयात करती और तमाम दिन रात आना न आती आभेर-
 शके यंद अरस के आद वोह लडका जवान हुवा उसकी शादी रयी और
 तैयारी शुइ हुई आभेर शादीका दीन आया भीभीयां जमा हुछ आहरे
 नाय तमाशा होने लगा मजलीस जमा हुई—अरान धामधुमम नीकली
 निकाल हुवा.

हुलहन भुयसुरतंका भोहोत दान हलजसे धरमे लाया हुलहन के
 धरमे आनेकी पुशी हो रही हय हुल्ला आहरे सजामतीसे मजलीस मे
 भेडा सेहरा पाधि नाय होय रहा हय धरमे हुलहनके भीभीयां आरास्ता
 करती हय और दुमनीया तयलेपर थाप भारती हय के धितनेमें हुल्लाकी
 भाँके याद आ गया के आन हमार लडकेकी तारीफ हय.

ચારપાઈ બીજા ઉસપર ફલકયા ફાલ તકયા ઉસી તરફ
રત્તર રોને લગી ધરસે બાહર તક તમામ શોર પડ ગયા,
૫ ઢાંપકર કયા જાને કયું રોતી હય ! સારી બીબીયાં ગીઈ
૫ કે કીસીકે મરનેકી ખખર આઈ ? જો તુમ રોતી હો.

ઠહતા હય ઇસ્કા અપના ખાવિંદ યાદ આયા કોઇ કેહને હંય
આઇ ઉસને કહા અરી બીબીયો ! યેહ સખ કુચ્છ નહોં મેરે રોનેકી
પુછતી હો ? બારા બરસ હુને કે આજહીકે દીન હમારે સાહેબાદેકે
૫ નીકલાયા ઇસી ચાર પાઈ પર યેહી ફલીયા બીજાઈથી ઓર તકયા સરકે
તલે દીયે દર્દકે મારે લોટતાયા.

ઓર મેં અપને દિલકો પથ્થર કીયે સીરાને રમાલ લીએ મખખી
હીલાતીથી ત્રીન દિન તક અચ્ચેને મુંહપર દાના ન રખ્યા ઓર મેં બેકરા
અચ્ચેકે દર્દમે મુંહ ઢાંપે રોતીથી બેહેન આજ વોહી તારીખ હય મેં હરસાલ
અચ્ચેકી તારીખ કરતી હું આજમેં કમખખત ભુલ ગઇયી.

બીબીયોને કદા અચ્ચે બીબી તુમ દીવાની હો ગઇ હો ? મેં જાન-
તીથી કે કયા જાને તુમ પર કયા મુસીબત પડી કે ઇસ તરફ ટુટ ટુટ કર
રોતી હો. યસો મુહ ઘો ખાના ખાઓ ! યેહ કયા તુમને શાદીકે ધરમેં ખુરી
ફાલ નીકાલી હય ? કયકી જાત કય ગુજરી અલ્લાહને ફઝલ કીયા વોહ
હુખ દુર દુવા આજ તુમ્હારે અચ્ચેકી શાદી રચી હય.

વોહ મઝમેં મઝલીસમેં મસનદ લગાએ સલામતીસે નાય દેખ રહા
હય ઉસકી દુલદન ધરમે આઈ આજ તખ્તકી રાત તુમને કહાંકી ખાતકો
યાદ કરકે રોના મચાયા હય.

તો યેહ જવાબ દેતી હય “ જુસકે પાકેં ન ફટે-ખી-વાઈ-વોહ
કયા જાને દર્દ પરાઈ ” બીબીયો જુસકે જુકો લગતી હય વોહી જાને તુમ
ઉસદીન હોતી તો દેખતી કે કયસી મેરે અચ્ચે પર મુસીબત ગુજરીથી.

બીબીયોને કહા “ યસો કીનારે બેકો. બકી અનોખી દર્દવાલી તુમ્હી
કો દેખા એક તુમ્હીકો તમામ દુનિયાસે ઝીયાદ ખ્યાર હય ! ઓર હમમેં
કીસીકે નહીં ? સારી બીબીયાં તો ઉસકો પાગલ કેહતી હંય ઓર વોહ
સખકો ઓર કેહતી હય કે બારા બરસ સે મેં કરતી ચલી આતી હું અખ
આજ તુમ લોગોંકે કેહનેસે છોડ દુંગી ?

અખ ઇનસાફકી નજરસે ગોર કરકે દેખો તો પાગલ કોન હય ?
વોહ ખુદયા થા સારી જહાનકી ઓરતે ? ઇસી તરફ સમજને કે અગર વોહ

ધુલમાં દીવાની હય તે મોહરરમમેં ઇમામકા નામ લેકર •
સો હિસે હિસે ઝીયાદા ખદત (દીવાનગી) હય. કયું કે ૧
ખત કો ખાસ ખરસ ચુઝરેથે ઓર ઇમામપર મુશીબત ચુઝ.
ખરસ હુવે ઓર આજ ખેશક વોહ જન્નતમેં એશ કરતે હંદ.

અકસર લોગ પુછતે હંય કે ચેહ મોહરરમ કીસ તરહ •
ઉનસે કહો કે ઇસકા સખ્બ હર સખ્સકો માલુમ નહીં ઇસકા જબ મચ.
કે અસેફ ખીના ઇમામ સાહેબ ઓર યઝીદકી લડાઈકી સુનો—અસલ ખીના ૬
સાહેબ ઓર યઝીદકા લડાઈકી (નમાઝ) હય ઇસ તરહસે કે ઇમામ સાહે
કો યઝીદને કેહલા બેબ કે તુમ હમારે હાથ પર ખેચત કરો. ઇમામ સા-
હેબને જવાબ લીખ્યા કે હમકો ખેચત કરનેમેં કાસીકે હાથપર ઇનકાર
નહીં મગર એક સખ્સ કે જસકો નમાઝ કી કેદ નહીં. ઓર હમને સુના
હય કે તુઝંકા નમાઝકી કેદ નહીં.

ચેહી જડ દુધ બિગાડકી ઓર શીર બીગાડ બઢતા ગયા આખીર
ઇમામ સાહેબકો કુફે કે લોગોને ખુલાયા કે હમ લોગ આપકા સાથ દેજે
આપ યહાં આપથે ઇમામ સાહેબ અપને જોરેં બચ્ચ લડકે બાલે સખ્બ લેકે
સત્તર ઓર દો બહતર તન કુફે કી તરફ યઝીદ કે ખુદમસે નીકલ ચલે.

યઝીદને સુનાકે અગર ઇમામ કુફેકો જાઈગે તો બડા હિસાદ હોગા
હમકો મારકે કુફેસે નિકાલ દેગે ઉસને રસ્તેમેં ફાજકો બેબ કે કુફે ન પ-
હોંચતે પાવેં ફાજકો આકે કરબલા કે મેદાનમેં ઘેર લીયા નવ દિન તક જુ-
ખા ખાસા રખ્યા દસવેં દિન ઇમામને લાચાર હોકર ફજરમેં લડાઈ શુરૂ કી.

દો પહુરકે ખીચમેં હજરોં ખેદીન મારે ગચ્છે ઓર સારે લોગ ઇ-
મામકે શહીદ હુવે જબ ઇમામ અકેલે રહે તબ આપને તલવાર પકડી ઓર
લહુકી નદી બહાઇ હજારોંકે સર ખાત કેહતે કાટકર ફેંક દીયે કોઇ ડરસે
ઇમામકે પાસ નહીં આતાયા હજારોં ઝખ્મોંસે ચુર નમાઝે મોહરકે ઇનતેઝાર
મેં ખડે હો રહે કે ઝરાબી દિન દલે તો ફકત ફઝં અદા કર લે જસે
મરતે વકત ઇમાન સલામત જાવે.

જસે કોઈ માશુકકે ઇનતેઝારમેં આખેરી દીદારકા મુનતઝીર રેહતા
હય ઉંસી તરહ ખડેથે પર મારે શેઅબકે કોઇ પાસ નહીં ફટક સકતાયા
જબઝરીસી દોપેહર ઢલી જલદીસે તથમ્મુમ કર નમાઝકો ખડે હો ગચ્છે ઉન
શકી લોગોને દેખા શેર નમાઝકે પીંજરેમેં આપસે બંદ હુવા હય અગર
પીંજરેસેં નીકલેગા તો બોહતોફા મારેગા ઓર કાસીકે હાથ ન લાગેગા.

અ સૌ પચાસ આઠર ઝૂક પડે પેહલે સીમરે મલબનને
 ખંજર ચલાયા સર આપકા સીજદેમે રેહ ગયા જળ
 તથ અકસર લોગજો દીનદારથે ઉનકો પેહ માજરા સુનકર
 હુવા યજીદકો પેહ ખખર માલુમ હુધી કે અકસર લોગોકો હ-
 ા ખુશી નહીં. યજીદને પેહલે અપને દરવાજે પર ઢોલ ધરાયા
 ન્ની કી ઓર શાદયાને બગલએ ઓર જશન કીયા ઓર તમામ મુ-
 અપના ફતહનામા લીખવા કર ભેગા ઉસમે સારા ખ્યાન પેહુઆ કે
 હંકે બહાદર સિપાહીઓને ઇમામ (રહી) કો મારા ઓર ઇમામકી પીળીયોં
 ા બાંધ લાએ ઓર યું છડી મારી વાહ યું લોટ ગઈ યું પાની નદીયા
 યું સર નેઝેપે ચઢાયા યું ખેમા જલાયા.

ઓર મુનાદી કરતી કે હર શખ્સ ખુશીકા સામાન દુરસ્ત કરે. અ-
 પને અપને દરવાજે પર ઢોલ ધરાવે ઓર ઘર લીપે ઓર નએ બાસન લાવે
 નએ કપડે બદલે શેશની કરે દોસ્તોકો જમા કરે ફતેહનામા સુનાવે લકડી
 કેડ અપની અપની કસરત દીખાવે.

જભીમે મોહરરમ શુરૂઆ હુવા અબ વાલી મોહરરમ ઇમામ (રહી)કે
 ગમને નામને લોગ કરતે હય આરતખ ખુશીકે નામસે કરતેથે.

ઈમકી દલીલ પેહ ગાર કરો કે હાસમેં ગમકા કોનસા સામાન હય
 મીવાચ ખુશીકે. જો ઇમામ (રહી) કે મન્વે ફોત થે કન્હોને યજીદકા ઝુલમ
 સહા પર મોહરરમ ન તખ કીયા ન અબ કરતે હય ઓર તુમહારા કુલમ
 હાસલીથે મલતે હય અબ ઝરા ગાર કરો અન્વલ ઇમામ સાહેબ (રહી) સે
 ઓર યજીદસે ટિગાડકી જડ નમાઝ હય આખરે ઇમી નમાઝમેં ઇમામ
 સાહેબ (રહી) ને સર કઠાચા પર નમાઝ ન છોડી (ઓર ન બે નમાઝી કે
 હાથ પર બેઅતકી) નમાઝ એરહી ચીજ થય ન ઝસકે લીએ ઇમામને અ-
 પને સારે ખાનદાન કા ખ્યાના ગલા કઠાયા ઓર આપબી દુકડે દુકડે હોકર
 સિજદેમેં શહીદ હુવે અલ્લાહરે નમાઝકી મોહબ્બત.

ઇમામ (રહી) નમાઝકે એસે સચ્ચે આશંક થે ઓર ઉનકો મોહબ્બત-
 તકા પેહ લોગ દબવા કરતે હય પર ફક્ત એઅતેકાદસે પચ્ચમકે તરફ મુંહ
 કરકે સોએબી નહીં ઓર નમાઝીયોં સે અદાવત ઓર ઉનપર હંકે કરતે હંચ
 બક્ષા ગારતો કરો અગર કાઈ તુમહારે દીલી દોસ્તસે મોહબ્બત કરે તો ઉ-
 સકે કિતને શુકર યુઝાર હોતે હો ઓર જો તુમહારે દીલી દોસ્ત પર તખન
 ઓર હંકે કરે કેસે જનસે ખેઝાર હોતે હો.

અમ્મ ઇતસાદ કરો કે છસકો નમાઝકી કેદ નહીં
 ઓર ઇમામ (રદી) કી મુસીબતકે દીનમેં ઢોલ ધરાવે
 શેશની કરે દોસ્તોકો જમા કરકે યઝીદકા ફતેહનામા ગાવે
 વોહ યઝીદકા મુકબિદ (પાખંદ) હો સર બચ્ચે પર નમાઝ
 (રદી) કે મુસીબત કે દીનમેં ધરસેં બહાર ન નીકલે બેકા હુવા
 કે નામ પર ફરદ ઓર સલામ ભેગન કરે.

અગર તુમ કહો કે હમતો ઇમામ (રદી) કે ગમકે સબબસે ઢ
 રાતે હંચે ભલા હમ તુમસે પુછતે હય કે બાપ કે મરનેમેં નહીં ધર
 માં મરી તબ નહીં ધરાયા ભાઇ મરા તબબી નહીં બલકે બરસ દિન ત
 બેટકી શાદી મોકુફ રહી. કેહતે હો કે બે ઢોલ શાદી હરામ હય ઓર બાપ
 મર ગયા ઢોલ કયુંકર ધરાવે અગર કોઈ મીરાગી કલાતોત યા બજનઠયા
 જુલકર ઇદ બકરઠકા દિન દેખ ગાતે બજનતે કો ખુદ તુમારે પાન આ ગયા
 તો લોગોસે કેહતે હો કે ઇસકો કેહ ફો કે હમારે બાપકી બરબી અબ્બી
 નહીં હુઈ ચેહ ગમીકા ધર હય યહા નબખના.

ઓર ઇમામ (રદી)કા ગમ બે ઢોલ બજાવે દુરરતબી નહીં દેતા
 અબ્બ સાદ માવુમ હોતા હય કે તુમ યઝીદકો દોખ્ત ઓર ઇમામકો દુશમન
 હો સચ્ચા ગમ હોતા તો બાપકે ગમમે જરૂર ઢોલ ધરાવે ઓર કવટે બકા
 કયુ હોતે હો.

અગર કોઈ કહે કે તુમ તો પેહલે કેહ ચુકે હો કે ઇમામકા દોખ્ત
 જો હોગા મો ખુશી કરેગા ઓર યઝીદકા દોખ્ત ગમ કરેગા કયુ કે ઇમામ
 (રદી) જન્નતમે હય ઓર યઝીદ દોઝખમે શીર કયુ ખુશી પર હમારી
 તબ્બન કરતે હો !

ઉનમે કહો કે દત્તમલ અઅમાલો બીબીથાતે જઘરિની નીચત હો
 વેસાગી ફલ મીલે તુમ અગર ચેહી જનકર ખુશી કરતે હો કે હમારે ઇમામ
 જન્નતમે એશ કરતે હંચ તો તુમપર કુચ્છ દલઝામ ન થા તુમ તો દબ્બા
 કરતે હો કે હમ ઇમામકા ગમ કરતે હય ઓર કિલટે સામાન ખુશીકા
 કરતે હો ચેહ કામ મુનાફે કોકા હય ઓર જો જો કામ યઝીદને અપની ખુશી
 મે કાયા વોહી તુમબી કરતે હો ઇસસે માવુમ હુવા કે યઝીદકે બેરખ્વાહ ઓર
 ભાઇ હો. ઓર આલિમ લોગ જો બેટકી શાદીમે ઢોલ ધરાવે કો મના
 કરતે હંચ ઉસકી ફો વજહે હય એકતો ચેહકે ઢોલ યઝીદને અપની ફતેહકી
 ખુશીકે દિન ધરાયાથા ઉસી દસ્તુરપર તુમબી અપને બેટકી ખુશીકે દિન ઢોલ
 બજાવે હો.

૧ કા બે દોસ્ત હય ઉસકે કાનસે યેહ નહીં સુના જાતા
કે દોલ બગના હરામ હય ઓરજખ કોઇ આદમી હરામ
ઓર દુસ્ત સમઝકર કરતા હય તખ ઉરકે દિલસે ઇમાન
ય ઓર ખેતોખા ખાલીસ કીયે શીર ઇમાન દિલમેં નહીં આતા
હાલતમેં નિકાહ પદા જાતા હય વોહ નિકાહ કય હજાલ હુવા.

૨ શરાફ (ભલે આદમીકી) લડકી બે અપને ભાઇઓકે સામને આનેમે
૧૧ હય ઓર ગેરકે પાસ નિકાહ હલાલકે સખખ જાતી ઓર આખર
૧ હય જખ નિકાહ હી દુસ્ત નહીં હુવા તો તમામ ઉમર અશરફ ભલે
માદમીઓકે ઘરમેં હરામ હોતા રહા ઓર ઓલાહ હરામઝાદી હોતી રહી
સોચોતો કીતની બડી ગઝમકી આત હય બખએ લોગ યેહ સુનકર બહોત
ચીડતે હંય ઓર કેહતે હય કે તુમમખકો હરામઝાદે બનાને હો !

ઇન લોગોમેં કહો કે તુમહારી વોહ મસજ હય કે એક શખ્શ રાત
દિન જુઠ બોલા કરતાથા ઉસકો કીમીતે કદા જુઠ-વાહલગા મારને પીટને
લોગોને કહાં તુ જુઠ બોલના છોડ દે તો કયું તુકો લોગ જુઠ કહે-ઉસને
કદા તુમ કેહતે હો કે મેં જુઠ બોલના તુ તો અપને મુંદસે બોલતા હું
લોગ કયું મુઝે જા કેહતે હય ઉનકે મુદસે તો નહીં બોલતા ?

ઇમીકો કેહતે હય કે એક તો આગી દુસરે સીનાઝારી ઓરજખ હમ
તુમમે મજલીસમે પુછતે હા કે આપડા વાપેદા કયા નામ હય ઓર આપકી
બેહનકા નામ કયા હય તો નેહાયત ખકા હોકર કેહતે હો કે ભલે આદમી
અપની અશરાફ બીબીસા નામ ભની મજલીસમેં કહી લેતે હંય ?

ભલા ભાઇઓ ઇન્સાફ દેગ કે તુમ યહોગા કદત મજલીસમેં અપની
બીબીઓકે નામ પુછતેસ ઇસકર ખકા હોતે હો કયામતમેં રસનુહલાહ
(સલ) ઓર ઉનકે નવાસેકો કે ઉનકો નેક બીબીઓકો રમવાઈ મજલીસમેં
ગાતે શીરતે હો જસમેં હિંદુ નસારા હંમકર તું કેહતે હય કે ઇનકે
પેશવા યેહીયે જીનકા ગેહ હાલ ખયાન કરતે શીરતે હંય કયા મુંદ દિખા-
ઓગે ? અજખ બેહયા હોકે ઉમખરબી ઇખિરત ઓર ગેરત તુમહેં નહીં
આતી ઓર તાઝીયા પુજના નહીં છોડતે.

ઓર દસ્તુર તું હય કે મોહરમકી નખવી તારીખકો અવ્વલ હાજતી
લોગ શામસે મુનઝીર રેહતે હંય યહાં તકકે જખ ઇમામ સાહેબ તખ્ત
પર બેઠે તો હમ શરખત ઓર મલીકા તીલ વગેરે લેગકર હાઝીર કરે
ઓરત મદએક એકસે પુછતા હય કે દેખો તો ઇમામ સાહેબ તખ્તપર બેઠે
યા નહીં ધડી ધડી આતે ઓર શીર શીર જાતે હંય કે અબી ઇમામ સાહેબ

તખ્તમર નહીં બેઠે આખેરશકો ખુદા ખુદા કરકે કીસી ત
પગડી પેહેન સેહરા બાંધ બનકન કર તખ્ત પર આબેઠે
મલીલા રેવડીયે વગેરા લેકર દોડે ઝોર તીન તીન સલામ
સિજદા કીયા હાથ બાંધકર દુર ખડે હુવે શરખત મલીલા હલ
હાજત છોટી બડી ગોહો અરકી દિલકા જીનના મકસદ થા
બયાન કરનેકા થા બયાન કીયા બાકી અરકીમે લીખકર દસ્તખત
તખ્ત કે પાએમે બાંધ દીયા.

થેહ સખ હો હવાકર અખ ઝરા હમકા બતાએકે અખ કોનસા ય
આકર ઇમામ સાહેબકો શહીદકર ગયા જે તુમ ફજરકો દફન કરને ચલે
અમીતો અચ્છી તરફસે ઇમામ સાહેબને ન સીજદા લીયા ન સલામ લીયા
ન અરજીપર દસ્તખત કીયે નહલવા મલીલા ખાયા ન કુચ્છ દરદ દુઃખ લોગો
કા સુના ન ખીમારેંકી ખીમારીકી દવા બતાઈ-તો કરીનેસે માનુમ હોતા હય
કે ઉસધર વાલોનેહી ઇમામકા મારા-જીન્દે ધરમે રાનમે ઇમામ સાહેબ રહે.

ઉસ ધરવાલોને દેખા કે ઉસમે કાઠીએ પએસા શીર્ગની મીલામ કપડે
સેલીયે બોહાત ચઢી હંચ માર ડાલીંગે તો સખ મેરેંકી હાથ ત્રોંગી ઝરકી
ઐસી લાલચ હય કે આત્મી ઇમામકાબી દુશમન હોગતા હય ઝાર દુસરે
ઝરા મનસાફ કરે બાખયો ! કે જલીલસે જલીલ મુમ્મલમાનકા અગર ઝરાસા
છોકરા મરગતા હય તો ઉમે બેનમાઝકે કાઈ ગાડતા નહીં ઇમામકી લાશ
બેનમાઝ પડે ગાડતે હો ઝોર અજબ ઇમામકા માનતા હય કે કબીતો ઇમામ
કેહતે હો સીજદા કરતે હો ઝોર કબી ઉસ પર જીતી પએઝાર કરતે હો.

જેસાકે એક દફાકા વાંઝ્યા હય કે હો તાઝીયે કરખલાકો ચલે હર
ફરીક અપને તાઝીયેકા દુસરેસે આગે નિકાલ લેગતા ચાહતાથા જીંદી એક
તાઝીયા આગે નિકાલ લકડી પથર ઉમપર પડતે લગે ઝોર લોગ લગે કેહતે
કેહે ! બલા હમારે ઇમામ સાહેબકે આગે દુસરે મહરેંકા ઇમામ જસકતા
હય ! નહીં હરગીઝ નહીં ઝોર ઉસમે જે કુછ બતા રખ્યાથા સખકો તોડ
તાડકર ચુરા બતાકર રખદીયા થેહી હાલ દુસરે તાઝીયેવાલોને મનકે ઇમામ
કે સાથ કીયા ગરઝ કરખલામે પહોંચનેબો નપાએ કે રસ્તેહીમે દોનોકે ઢેર
હોગએ અલમ, શદદે, પંજે વગેરાજે રહે ઉનકેયાર લોગોને દુકડે કરકે ખુબ
ચલહરે ઉડાએ.

કીસીને ખુદા કે તુમહારા તાઝીયા આજ કરખલા નહીં ગયા ? તો
જવાબ દીયા કે હમ મરઘટમે જાકે ટુંક આએ ઝોર કીસીને બે ફખરસે
થેહ આનકર બયાન કીયા કે હમને અપની આંખસે દેખા કે ઇમામપર જીંદી

પુનઃ પદનસે બહા કે બંદ હી નહોતાથા (લગ્નનત ખુદાકી
ત ઇમામકે મારે) કમડીયોસે પુન નિકલના આજ તક
હોગા.

હવે ઇનકે કે ઇમામ ઓર યેહ હય ઇમામકે મોહીબ (દોસ્ત)
એક ઉગલીબી મારતા તો ઉસકે જાની દુસ્મન હોજાતે ઇન
તોને તો લકડીઓ ઓર જુતીઓસે ઇમામકા યેહ હાલ કી, ઉસ
ત કોઇ ઇમામકા હીમાયતી ન ખડા હુવા ઓર કીસીને ઇતના તકલા કે
બય બેદોતો! મલકોતો! કલ જુસ્કી માહબબતકા દમ ભરતે ઉસકે આગે
મિજદા કરતે ઉસે મુરદે માંગતેયે, જુસ્કી બદોલત પએસા રેવડી ગાંડીએ હલવા
મલીદા કપડે સેલીએ પાતે રાં, આજ તુમને ઉગરા યેહ લીખ્યા પુરા કીયા!
અએમા તો હિદુ બી અપને પુત્રાકે સાથ નહી કરતે. યેદતો યેહ-ઇન કે
ઇમામબી માશાઅલ્લાહ બંદ-ઇઝઝતદાર ગએરતમદ મઅયુમ હોતે હવે કે
ઇમિસાલ ઇન લોગાંકે હાંયો અએમી કુછ ઇનકી જીદલત ઓર રસલાઈ હુઇ
દુસરે સાલ શીર વાલી ઉમી જગદ ઓર ઉતલી લોગામે મોજુદ બરખેલાહ
ઉમકે દમારે ઇમામ તો વોહ હય જે જન્નનમે અશ કરતે હય ન ગુડકા
મલીદા ખાતેન્દા આએ ન ઉતરી એનીકીહતી હુઇ.

ઓર હઝરત ઉમમાન (રદી) પર ઓર ઉનકે ઘરવાંયાં પર કમ સુસી-
બત નહીં હુઇ. તાજીયા કા કોતાબાકા દેખા તો માનુમ હો. ઉનકા તાજીયા
તો કોઇબી નહીં બનાતા અગર મુગીબત પર તાજીયા બનાતા મોકુફ હો
તો ઉનકા તાજીયા બી બનાતા ચાલીએ.

કયુ કે અહલે મુન્નત વલજમાઅતકી કિતાબામે ઉનકા બી મરતબા
હઝરત ઇમામ હુસેન (રદી) સે કમ નહીં લીખ્યા હય. પરમગબર (સલ) કી
દો બેટીયાં ઉનસે બેયાહી ગઇ. એકકે મરતેબે બાદ દુસરી-ઓર અગર શહા-
દત પર તાજીયા બનાતા મોકુફ હય તો હઝરત અલી (રદી) ઓર હઝરત
ઉમર (રદી) બલકે આં હઝરત (સલ) કા બી તાજીયા બનાઓ કયુ કે યેહ
લોગ સબ શહીદ હુવે હય. ફકત હઝરત ઇમામ હસન ઓર ઇમામ હુસેન
(રદી) કી તખસીસ કયા હય હઝરત ઉસમાન (રદી) યા ઓર બુઝુર્ગોકાં
તાજીયા ન બનાયા તો ઉનકો બુઝુર્ગી કુછ ઘટ ન ગઇ. લોગ કેહતે હય કે
તાજીયેસે ઇમામકા નામ જરી હય યેહ નહી જાનતે કે હઝરત ઉસમાન (રદી)
કા તાજીયા તો નહીંબના ઉનકા નામ કયું કર જરી હય ઓર હરદમ નામ
બેનેસે કુછ ઉનકી બુઝુર્ગી અઘાહ તઆલાકે નજદીક ઉસમાન (રદી) સે નહીં
બદ ગઇ હય.

બાકી અગર થેલ કહો કે ઉતકા બલાં નહીં હમા
 ઇસીસે ઝીયાદા બલા હય અલ્લાહના નામ લીયા કરને
 પરસ્તીમે થેલ ખુબીયાં ખ્યાન કરને હંય કે ઇસકે મયમ મે
 અલલે હીરકા ધંધે વાંન) હે સમકી રોઝી ગરી હોતી હય
 કુકરાકો ખાના બોલોત ખાંડા ગના હય અગર મોહરરમ મોકુફ હો
 થેલ મ ખ્યાન મોકુફ હો ગમેગી. ઉતકો સમગના ચાલીયે કે
 તાઝીયા પરસ્તીકા હક હોના સામેત નાન હોતા કયુ કે એસી નેકીયાં હિન્દુઝ
 ખુતોકે દિનોમે ભી ગરી હોતી હંય.

ઐર ખાના ખીલાનેકા સવાય રમગને શરીફમે ઝીયાદા હય ચુનાચે
 હદીમે શરીફમે આયા હય કે રમગનામે એક નેકી કરના અએગા હય કે
 જયસા ઉસકે સીયાએમે મોહરરમ હો યા શમયગતમે હો મત્તર ૧૦૦) નેકી
 કરના. ઐર તાઝીનેકા ખુત હોના ગરી નતમે ૨૦૦૨ હય વેત કિસ્કે ખુત
 હોનેમે શુબ્હ કરે વોલ નિરા અપરા હય કુછ તીજ લીખનેકી હાજત નહીં
 ઐર તમામ કુરઆન ઐર હદીસમે આક માર્ગત હોના હય, લેકીન ઇમ
 જગહ કા રિવાયતમે ઐર ઉવાય તરખુમા મેમતા હ કે મમકતમે કાશી
 હોં ચુનાચે એક રિવાયતમે આયા હય કે હુસ આદમીને કબરમે નઈ
 બનવાઈ યા (જહાં કબર નોં પહા) કબરકી (હી ગાહલ કબર) બનવાઈ તો
 વોલ શખસ મલકત હય નેકી દુમગી જનાહ (હં મ શરીફમે) આયા કે
 હુસ આદમીને એગી કબરની મિગતત કે હુમમે લાશ ન હો (યા ને
 બનાવકી કબર હો વંતમે કે આગકય વેગ કોના વીજવાદ કે તામકા સીલા
 બનાતે હય ઐર વહાકી જિવારત કરને હેય) તો વેલ (જિવારત કરને વાજા)
 આદમી મલકત હય.

ઐર અલ્લાહ તમાકાને કરાને મહદમે કરમાયા હય કે હઝરત ખાજરાહીમ
 (સલ) ને અપને આપને કરમાયા કે થેલ જનકે પાસ તુમ લોગ બેંડ થેલ
 ખુત કેસે હય (૧૦ વા પાસ પ. વાં. ૩૬૪) અપને બનાએકે સામેત આપ
 સીજદા સલામ કરના ઇસીકા ખુત પરસ્તી કેલતે હંય ઐર ખુતકી હો
 કિસ્મે હંય (૧) સનમ ઐર (૨) વસ્ત. જનદારકી શિકલ બનાકર ઉસકે
 સામેત સિજદા સલામ કરે ઉરકો સનમ કેલતે હંય ઐર કીસી દરખત
 યા કોઇ જગહ કો પુંજના ઉસકે વસ્ત કેલતે હંય.

અગર કોઈ કહે કે હમ તો ઇસ લકડીકો સલામ નહીં કરતે ઐર
 ઉસ્સે હાજત નહીં માંગતે બિનસે કહો કે ! હીંદુસે પુછો કે પથ્થરકા લોગ
 બનાતા હય વોલ ભી કહેતા હય કે હમતો ઇમ પથ્થરકો સલામ નહીં

હાજત નહીં માંગતે બલકે હમ તો મહાદેવસે હાજત સન્નામ કરતે હય.

તહ તઆલા સુરએ યુસુફમેં ફરમાતા હય કે હજરત યુસુફ ખાનેમેં કેદીયોકો સમઝાના શરૂઆ કીયા ઇસતરહસે કે અએ નાઇઓ કયા કંઈ ખુદાવંદ જુદા જુદા ભલે હંય યા અકેલા અલ્લાહ ડેરવાલા હય.—ઝોર કેહતે હય કે હમ હજરત ઇમામ (૧લી)

ઝકી નકલ બનાતે હંય ઉંનસે કહો કે જય તુમ ઉસકો પુજને લગે મુશરેફ હુવે ઝોર હજરત ઇમામકે રોઝકી તો એક શીકલ બની હુઈ હય ચેહ જો તુમ હજર શીકલકે તાઝીયે બનાતે હો તો સય ઉસકી નકલ નહીં હોસકતી—એક સાલ મોહરરમકા અશરા ઝોર હીંદુઓકા રથ જત્રા એકહી દીન પડા જય બઝારમેં ૮૫ ૮૫ બજતા ઝોર લોગોંકી ભીડ ચલી આતી દેખી મુસલમાન તાઝીયા પરોસ્તોને સમઝકે તાઝીયા આતા હય તો ઉડ ખડે હુવે ઝોર ઉઆસા લકડીકા બના ઉસપર ચઢકે દેખ કર દસ્ત-બસ્તા હોકર અદબસ સન્નામ બગ્ન લાએ નઝદીકે પોહચે દેખાતો માહુમ હુઆ કે જત્રાકા રથ હય તોયા તોયા હરએક દુકાનમેં ગેરતસે ધુજ ગએ ઇસ વાગ્ને કે ને તાઝીયા નહીં પુજતે વાહ લોગ ફૂડ કરીગે.

ઝોર કબી એસા હુવા ૮૫૮૫કો અવાજ સુનકર હીંદુઓકો ધોધા હુવા વોહ સમઝકે હમારા ઠાકર ચલા આતા હય જય બોહોત કરીય હુવા કે તાજયા હય ઝોર કબી યુ હુવા કે દુસરે ઉસકી છતરી ઝોર ઢોલ બજતા ચંચર હોતા હુમવામસે હિંદુ દેખ કર કહે કે હમારા ઠાકર હય ઝોર મુસલમાન કહે હમારા તાઝીયા હય આંખર ખુબ રદદો બદલ હુઈ ઝોર આપ-સમેં શર્ત હોનેકી નોખત પોહચી ચેહ તહ-તુક ઝોર ફઝીહતી દેખકર કીત ને એક ગેરતવાલે મુસલમાનોંને ઉમી સાલ તાઝીયા પુજનેં નોખાકી ઝોર બેગેરત તો કીમી તરહ નહીં ઝોડતે (ખુદાયાક) ઉંને હમ બદ-ચીઝકો છોડનેકી તોશીક અતાં કરે આમીન.

એક બાબત ઝોરબી કાનધરકર સુન્નેકી હય ઝોર ચેહ ખાત સેંકડોં હઝારોં જગેહ તજરબેમેં આઇ હય કે જમ જેહેરમેં જસકા ઇમામ બડા ઝરા ઝીયાદ મશહુર હુવા ઝોર લોગ બોહોત જમા હોને લગે અખીરકો ચંદ રોઝમે વોહ ઇમામ બડાબી ખરાબ હુવા ઝોર હમકા ધરબી બરબાદ હુવા ઝોર અકસર જવાનીમેં હી મરે ઝોર બોહોત બે ઓલાદ હુવે ચેહખાત સય હય યા ઝુકે ઇસકો અપને અપને શેહરોંકે અહવાલમે મીઝા કર ગોર કરો અબ ખુબ સોચો કે જસ કામસે અલ્લાહ ઝોર રસુલ બેઝાર હોં ઝોર ઇમામ (૨લી) કી રહ નાખુશ ભલા ઊસકામમેં કીસીકો કયુંકર ફલાહ હો ?

જાહેર ખબર.

મશારફુલ અનવાર—ગુજરાતી, આ અરબી તફ.

તરજુમો છે. એમાં કર્તાએ જગત જાણીતી માતબર અને ઉલ્લ
હદીસની કિતાબો ખુખારી તથા ખુસલિમ શરીફમાથી એકે મતે :
રવઝર હદીસો લખી છે. અને દરેક હદીસો નંબર વાર લખી
હદીસના નીચે ફાયદામાં તેનો ખુલાસો લખ્યો છે. કે જે કોઈ હ
તરજુમો સમજ ન શકાય તો ફાયદાથી મતલબ સમજ શકે એમાં લાખ.
કરનાર સાહેબે ગુજરાતી મહાવરનો ખયાલ રાખ્યો છે. અરબી મહાવર.
પ્રમાણે શબ્દે શબ્દનો તરજુમો કર્યો નથી, કે જેથી મતલબ સમજનાં સુગમ
પડે વળી કેટલીક જગ્યામાં હઝરત મૌલાના મરહુમ ગુલામ મોહમદ સાહેબે
(ખુદા તેમની કબરમાં નૂર વસ્તાવે આમીન). નાટમાં ધણો ખુલાસો પણ
ખયાન કર્યો છે. જેથી દરેક ફીતીભાઈએને આ અમુલ્ય કિતાબને પોતાના
ઘરમાં રાખવી યોગ્ય છે. ભાગ ૧ લો એમાં ૭૧૩ હદીસો છે ભાગ ૨ જે
એમાં ૭૨૬ હદીસો છે ભાગ ૩ જે એમાં ૮૧૨ હદીસો છે દરેક ભાગની
કીમત રૂ. ૧૦

**મજકુર પુસ્તકના ત્રણ ભાગ એક જલ્દમાં બધાનેના છે મુંદર બાઈ-
ડીંગ સોનેરી નામ સાથે કો ડા પા**

માલાખુદ મિન્કુ—ગુજરાતી આ ફારસી કિતાબનો ગુજરાતી ભાષામાં
તરજુમો થયો છે જે કે ઉર્દુ મા આ કિતાબનો તરજુમો થયો છે અને ગુજ-
રાતીમાં તેની સઘળી નોટાનો પણ તરજુમો થયો છે જેના એકડો મસલા
સમાયલા છે. આ કિતાબની ખુબી મોટી આટલુજ બસ છે કે એ ૧૨૬
ઈસ્લામી મદ્રસામાં પઠાવવામાં આવે છે એમાં આગર ૨૦૦૦ થી વધુ હુન્દી
મઝહબના માતબર મસલા છે. બીજી આવૃત્તિ કીમત રૂ. ૧-૮-૦

માનખેહાત—ગુજરાતી આ અરબી ઉગરથી ભાષાંતર કરવામાં આવી
છે એના ઉર્દુ ફારસીમાં પણ તરજુમો થઈ અનેક વાર છપાયા છે એટલુજ
નહિ પણ ઈંગ્લીશમાં પણ એના તરજુમો પ્રોફેસર જે ટખતુ રાકવેલ સાહેબે
કર્યા છે અને ધાળીવાર છપાયો છે એ નસીહત તથા અખલાક શીખવવામાં
ઘણી સારી કિતાબ છે ગુજરાતીમાં સાથે લુકમાન હકીમ (એલે)ની રસ
હસીહતો પણ છપાયા છે બીજી આવૃત્તિ કીમત રૂ. ૦-૬-૦

શાહીદ કરખલા—એમાં હઝરત ઈમામ હુસેન (રહી) અને હુશમ-
નોમાં થઈલી લડાઈની પુરી હકીકત છે નઝમ-નસર સાથે ઉર્દુ ઝબાન
ગુજરાતી હરફેમા કીમત આના ૧૦.

ઇન્તેકામે હુસેન—ઈમામ હુસેનની શહાદત પછી ઝાલેમોના ઝુલમનો
ખદલો ઘણીજ સરસ તવારીખ ઉર્દુ ઝબાન ગુજરાતી હરફે કીમત આના ૧૦.

મેનેઝર—કુતુબખાના સાહેબીયહ રાંદેર જલ્દે મુરત.

સાહેબુલ હિન્દુસ્તાની કિશ્મત નં ૧૬

૧૨ માર્ચ ૧૯૫૬ છે તેનો મુજબની આપણા તર
ફપાવી છે. એમાં જે ૬ કરોડો માત્ર હિન્દુ ધર્મ
અરખામણી કરી હતી પણ બાકીના કરોડો મોટા

ના મમાજર ધર્મની પણ આપણની પાસે તેઓના

પણ માત્ર ૫ થોડા કરોડો ત મમાજીનાર હોવા

થઈ છે મમાજી ને નિવાસી સારાં જોઈ હતી આપણ

ધર્મનો કલ્પનાર જોઈને વળી નેતાના મમાજીનાર હોવા

(૨૦) પણ ને આપણે જોઈને આપણી માત્રની ત વસવાત

આપણી નેતાનાર હોવા

સત્યાર્થ પ્રગટાવું જાડનું આપણી માત્રનાર હોવા

ધર્મના માત્રનાર આપણે જોઈને માત્રનાર હોવા

પ્રગટાવું આપણી પાસે આપણી માત્રનાર હોવા

નુવી ગરગાતિમા આપણે જોઈને માત્રનાર હોવા

મયજ ને આપણે જોઈને માત્રનાર હોવા

આપણે જોઈને માત્રનાર હોવા

માત્રનાર આપણે જોઈને માત્રનાર હોવા

માત્રનાર આપણે જોઈને માત્રનાર હોવા

રે. પુરેબાન આપણી માત્રનાર પ્રાપ્તિ હોવા

માત્રનાર આપણે જોઈને માત્રનાર હોવા

મેનેજર કુતુબખાના સાહેબીયલ

સાહેબ છ મુન્ત

